

...và số sắp đặt của cha để đặt tài chính số n tại Việt Nam

Thú thật tôi không phải là người tin dß đoán hoặc mê cß bß c nhßng đßi vßi tôi con số 3 là số xui tßn mßng! Trong công việc hàng ngày cũng vậy, vào số làm hàng ngày nào gặp thân chủ rồi rồi và khó chịu hoặc máy móc bß trßc trßc thì thường rơi đúng vào thß 3. Nhißu khi tôi thoáng nghĩ qußn: mßi tußn vào ngày thß 3 thì cáo bßnh xin nghỉ cho khỏi bß xui. Nhßng số cß cáo bßnh nghỉ hoài, ông chủ số cho mình nghỉ việc luôn thì còn chßt nßa. Thật nghĩ pß mà rơi đúng vào thß 3 thì còn lâu tôi mới xin đßc vißc làm mới. Có lần xe tôi bß hß ở freeway vào giữa trưa, trßi nßng chan chan cũng rơi vào ngày thß 3. Lần khác bß tại nßn xe vào ngày thß sáu 13. Có lần tôi bß bßnh thßp tß nhßt sinh cũng vào ngày thß 3, lúc ấy tôi đúng 33 tußi.

Ngày cß số sắp ng và cái chßt đßi vßi nhßng người thân yêu nhất của tôi cũng đều có liên hệ đến số 3. Chßng hßn nhß Ba tôi mất cách đây 23 năm vào ngày thß 3, hßng đßng 63 tußi. Nhßc Mßu của tôi tß trßn vào ngày 23, lúc ấy Bà 73 tußi. Ông bà mình thường nói: 62 (72 là trßng hßp của Nhßc Mßu tôi) bßc qua, 63 bßc lại. Câu nói này thật không sai vì số ra đi của Ba rußt và Mßv tôi. Ban đầu thì tôi nghĩ đây chỉ là mßt số trùng hợp, tuy nhiên nhiều chuyện xảy ra có liên quan đến số 3, thßt rồi tôi cũng tin và rßt ngán con số này.

Tình hình chính trị ở Việt Nam (VN) cách đây 48 năm ($48 = 4 + 8 = 12 \gg 1 + 2 = 3$) cũng vậy. Mßt số tßng lãnh bßt mßn đßc người Mß bßt đèn xanh để ng lên làm đßo chánh tß đß chính phủ nhßt VNCH của tßng thßng Ngô Đình Dißm vào ngày 1-11-63. 3 con số 1 (1-11) mà

Công việc thì bằng 3 mà lại xảy ra trong năm 63 nên Miền Nam VN lúc bấy giờ lâm nguy là phải rồi. Bằng chứng công thức là sau ngày 1-11-63, hệ thống kinh hoạch chính trị này được kinh hoạch chính trị khác, được chánh liên tục và tiếp tục. Lúc bấy giờ công số n Bức Việt (CSBV) vẫn còn bám theo chủ thuyết của Mao Trạch Đông: “lấy nông thôn bao vây thành thị”. Lý thuyết là vậy, nhưng trên thực tế thì nông thôn CS còn “lấy” không được vì chính sách “phải chi tiền lương” rồi thì là hậu hiều của lãnh đạo của đảng cộng sản Ngô Đình Diệm và công viên chính trị là bảo vệ Ngô Đình Nhu, chứ đảng nói chỉ “bao vây thành thị”. Bấy giờ mà 12 (1+2=3) năm sau CSBV đã công khai chiếm Miền Nam bằng xe tăng và đại pháo.

Vào ngày thứ Sáu 17/12/10, ở Tunisia người thanh niên bán hàng rong tên Mohamed Bouazizi, 26 tuổi đã tự tử bằng và phẫn uất tự thiêu sau khi bị cảnh sát tịch thu toàn bộ số hàng hóa mà anh chấp chiu gây ra công việc còn đánh đập anh rồi tàn nhẫn. Cây đuốc sáng Mohamed Bouazizi (chứ không phải cây đuốc đỏm Lê Văn Tám mà CS dùng lên để tuyên truyền láo khoét) đã đẩy lên làn sóng căm phẫn tự tử, sau đó dân chúng Tunisia tiếp tục được già đi và rồi rồi xuống đường đòi lật đổ chế độ độc tài tàn bạo của đảng cộng sản Zine Al Abidine Ben Ali. Chưa đầy một tháng sau biến cố “cây đuốc sáng Mohamed Bouazizi”, đảng cộng sản Zine Al Abidine Ben Ali phải trốn chạy khỏi đất nước, chỉ mới 23 năm nắm quyền trong tay. Biến cố ở Tunisia đã tràn sang Ai Cập. Sau 18 ngày biến tình rồi rồi, rồi rồi, khí thế đấu tranh dâng cao ngất trời xanh, có khi lên đến gần cả triệu người tham dự biến tình. Dân tộc kiên cường Ai Cập đã giết sạch chế độ độc tài quân phiệt Hosni Mubarak sau 30 năm cai trị hèn hạ tàn bạo và tham nhũng thối nát.

Số số phải mau chóng của các chế độ độc tài ở Tunisia và Ai Cập đã làm rung động các chế độ độc tài khác ở vùng Trung Đông và Bắc Phi như: Libya, Yemen, Bahrain, Iran, Jordan. Đại Tá “khùng” Moamar Gaddafi (Libya) làm đảng cộng sản năm 1969. Ali Addullah Saleh (Yemen) nắm quyền đảng cộng sản trong suốt 32 năm. Sheikh Khalifa làm vua Bahrain trong suốt 40 năm qua.

Iran bằng những giáo chủ Hồi giáo cấp cao và cuộc tín cai trị từ năm 79 sau cuộc “cách mạng Hồi giáo” do Khomeini lãnh đạo lật đổ vua Shad và thế lực Shahpur Bakhtiar. Giáo chủ tối cao của Iran hiện nay là Ayatollah Khamenei nắm quyền từ năm 1989, sau cái chết của Khomeini vào tháng 06/89. Ông ta có tiếng nói quyết định trong mọi vấn đề quan trọng liên quan đến chính trị. Đảng cộng sản Mahmoud Ahmadinejad thế quyền chủ lo về kinh tế và xã hội. Hai lãnh đạo này ông ta đã hoàn toàn thất bại sau 6 năm cầm (2005-2011) quyền. Mahmoud Ahmadinejad nổi tiếng “xấu” trên chính trường quốc tế vì có đầu óc bài Do Thái và chống Mỹ. Ông ta thế lực tuyên bố những câu dao to búa lớn, mà thực tế thì thùng rỗng kêu to (big talk no action) chứ thực quyền hoàn toàn nằm trong tay giáo chủ tối cao Ayatollah Khamenei.

Ở Jordan, nhà vua Addullah được như nắm quyền cai trị đất nước theo kiểu cha truyền con nối

cả giọng họ Hashemates từ năm 1916, ra sức xoa dịu sự phẫn uất của người dân bằng cách bãi nhiệm thủ tướng ng bất tài và tham nhũng, hứa hẹn nhiều cải tiến chính trị quan trọng. Tuy nhiên hàng ngàn người dân dân tộc xuống đống chôn người tử nạn tham nhũng ở Jordan, khi máu cho nhiều cuộc biêu tình rùng rợn khác trong những ngày sắp tới.

Trong lúc tôi viết bài này thì đống tin những nhà đả tặc tài ở Libya, Yemen, Bahrain, Iran đã ra lệnh cho quân đội nổ súng đàn áp thô bạo những người biểu tình. Đã có cả ngàn người chết ở Libya, 10 người chết ở Bahrain, 2 người chết ở Iran, 1 người chết ở Yemen,... sự người chết chóc chết còn gia tăng rất nhiều trong những ngày sắp tới. Riêng Libya, nhà đả tặc Gaddafi đã mệnh lệnh “lính đánh thuê” đổ bộ vào chính người dân của mình, đây là một hành động dã man và là một tội ác. Thay vì lắng nghe nguyện vọng của người dân hoặc người xuống đống thôi thì các tổ chức để họ tìm một giải pháp tốt nhất cho đất nước thì những nhà đả tặc lại trên đó làm người lợi. Quyết định dùng quân đội để đàn áp thô bạo người dân biểu tình bất bạo động là một quyết định hết sức nguy hiểm, ngu xuẩn và sai lầm của những tên tham quyền cố vị. Khi mà người dân không còn ngán sợ và họ đã kết hợp lại với nhau thành một khối thì càng đàn áp họ sẽ càng quyết tâm và kiên cường hơn trong việc lật đổ bạo quyền. Tình hình trong những ngày sắp tới ở Bắc Phi và Trung Đông sẽ diễn tiến vô cùng phức tạp, khó mà lường trước được những gì sẽ xảy ra. Không khéo thì Bắc Phi và Trung Đông sẽ biến thành một Lở Ma Ni thứ hai.

Cũng cần nhắc lại là cách đây 22 năm nhà đả tặc CS ở Đông Âu Nicolae Ceausescu đã ra lệnh cho quân đội thẳng tay đàn áp người dân đả ông tiếp tục nắm quyền. Quân đội lúc ấy đã không tuân lệnh mà còn quay lưng lại với ông. Kết quả là vị chủ tịch ông đã bị đem ra xét xử và hành quyết trước đám đông vào ngày 24/12/89, chỉ một tuần (2 + 1 = 3) năm cai trị tàn bạo của ông và ĐCS Lở Ma Ni. Những chế độ đả tặc CS, đả tặc quân phiệt hoặc hệ giáo cấp đoạn và cuộc tín nhận ở Bắc Phi, Trung Đông, Trung Quốc, Miền Ấn Độ, Bắc Hàn, Việt Nam, Cu Ba,... nên nhìn thấy cái giống của vị chủ tịch Nicolae Ceausescu mà xám hối ăn năn trước khi quá muộn.

ở VN hiện nay, chế độ đả tặc CS đã cướp quyền chính miến Miền Nam năm 1976 (bất động bất con số 3), cai trị MB 57 (5 + 7 = 12 >> 1 + 2 = 3) năm. Nếu ĐCSVN nhìn vào Bắc Phi và Trung Đông để thấy dân chúng ở những nơi đang sôi sục căm thù, rùng rợn là để tranh, đình công bãi thị, ào ạt xuống đống chôn người đả tặc, cuộc tín, đả tặc cao ngạo của họ do dân chế thì nên thức tỉnh đi là vị anh không muốn bị đảo thế bị người dân. Ý dân là ý trời, nghịch lòng dân là nghịch lòng trời. Nếu muốn đảo công chuộc tội thì 15 triệu chớp bu trong chính trị của ĐCS ngay tức khắc dẹp quách cái chế nghĩa quái thai và cái ĐCS quái ác đi cho rồi. Sau đó trả quyền tự quyết và tự chủ lại cho dân tộc VN bằng cách tổ chức một cuộc bầu cử minh bạch và trong sáng để sự giám sát của Liên Hiệp Quốc.

Tôi không phải là một nhà tiên tri, nhưng theo kinh nghiệm “xui xẻo” về con số 3, cũng như những gì đang xảy ra ở Bắc Phi và Trung Đông thì tôi có thể tiên đoán rằng ĐCSVN sẽ sụp đổ vào năm Thìn 2012 nếu có tham quyền cố vị, ngông lì, tiếp tục “hy sinh” cho đến hết năm Mão. Tại sao tôi tiên đoán như thế? Lý do: năm 2012 ($12 = 1 + 2 = 3$), CS cũng chỉ có MN 37 năm ($37 = 3 + 7 = 10 - \text{bù chóc}$). Cái gì mà có số 3, 10 (bù) còn kèm theo đến hàng chục địa điểm (XI) nữa thì xui bất quá! Về “bù” mà còn “xì” nữa thì chắc là cái chết! Nói theo kiểu dân miền võ như Miền Nam thì: ĐCS sẽ ban hành tét bừa, mà Nội cũng đến chuội khô vào năm 2012. Lúc ấy các quan lớn có chức đang trị cũng không khi tay ngông dân. Các quan lớn mà tính đến “hệ cánh an toàn” như ngòi bọt trên sóng tre, kính cường cao tầng ở Úc Châu, Mỹ Châu, Âu Châu, ...cũng không còn kịp nữa vì tài sản và tiền bạc ký thác ở các ngân hàng ngoại quốc đổ sụp phong tỏa theo yêu cầu của chính quyền từ do dân chủ VN lúc ấy. Chính những thủ các quan lớn còn bỏ đến đổ về VN để chịu tội nhân dân. Nhà đức tài Hosni Mubarak sau khi bị lật đổ, toàn bộ tài sản của ông ta ở ngoại quốc, nghe đâu đến mấy chục tỷ Mỹ kim bị phong tỏa hoàn toàn. Đây là một bài học và là một cảnh cáo nghiêm khắc đối với các quan lớn ở VN, và có sự trừng phạt những thói nát, bòn rút của công, làm giàu trên xương máu và mồ hôi nước mắt của người dân trong suốt mấy chục năm qua. Còn không phải của mình, mà còn tham lam thâu tóm thì nuốt cũng không trôi đâu, có ngày cũng bị ra thôi các quan lớn!

Một vài số kiện báo hiệu sự suy sụp của ngành quy hoạch CSVN trong năm Mão đó là: Ngân hàng nhà nước hôm 11/02/11 đã phá giá tiền đồng VN đến 9.3%, lớn hơn từ tháng 11/09 đến nay. Lạm phát hai tháng cuối năm 2010 lên đến gần 12%. Tiền lãi khi vay mượn từ ngân hàng trung bình vào khoảng 12%, gần gấp đôi các ngân hàng ở Úc. Lạm phát, lãi xuất ngân hàng cao, tiền đồng bị mất giá sẽ tạo ra nhiều áp lực, khó khăn và gánh nặng cho người dân trong thời gian tới đây, có thể đưa đến khủng hoảng kinh tế tài chính và bất ổn xã hội.

Một tin khác, chính vui gì cho nhà cầm quyền CSVN vào đầu năm Tân Mão đó là: Tàu chở khách du ngoại như H Long bị chìm hôm 17/02/11, khiến cho 12 du khách chết, trong đó có đến 10 người ngoại quốc và hai người VN. Một trong hai người VN có quốc tịch Úc. Đây có thể chỉ là một tai nạn chìm tàu, nhưng cũng nói lên mức độ trách nhiệm an toàn, quản trị yếu kém và phạm pháp của chính quyền chủ trì (vì thời gian có nhiều người chết như thế) của ngành du lịch đồng nghiệp Việt Nam.

Theo tôi thì VN hiện nay chỉ còn vài chục ngàn (không còn phải vài trăm ngàn hoặc vài triệu) người xuất ngoại bị tình hình kháng ở Sài Gòn và Hà Nội thôi là chủ yếu CS sẽ rúng động ngay. Lúc ấy tất cả mọi phương tiện giao thông vào Sài Gòn lập tức bị ngưng đọng. Nếu bắt xuất, ngoại bắt nhập. Kinh doanh lập tức thu về cho chủ yếu CS hàng từ Mỹ Kim hàng năm hoàn toàn bị sụp đổ vì có du khách nào muốn đi tham quan một đất nước đang có nhiều biến động và bất ổn chính trị. Các nhà đầu tư nước ngoài sẽ di tản đi hết. Vì thế công nhân làm các hàng xuất khẩu do các nhà đầu tư nước ngoài làm chủ sẽ thất nghiệp, ăn không nổi, địa điểm bất mãn sẽ dâng lên tình hình khắp nơi đòi công ăn lương, cải thiện đời sống và chính

đ t ch đ đ c tài đ ng tr . Lúc y ph n ng nh chúng ta th ng th y các ch đ đ c tài CS là tung l c l ng công an (CA) ra tr n áp. Tuy nhiên l c l ng CA ch a h n là ai cũng trung thành và c ng quy t b o v ch đ đ c tài. L c l ng CA lúc đó ch còn hai cách: m t là b ch y, hai là hoà mình vào v i đoàn bi u tình. Khi l c l ng CA tan r , thì cách duy nh t còn l i là ĐCS s ra l nh cho quân đ i đàn áp. Tuy nhiên bây gi là th k 21, th k c a internet, email, Twitter, Facebook, youtube,... ch đâu ph i th i k b ng bí thông tin nh nh ng năm c a th p niên 50, 60. Và trong đoàn quân y làm gì không có thân nhân, b n bè,... trong đoàn bi u tình. Ch ng l b đ i CS vô tâm và cu ng tín đ n m c đ c m súng gi t h i nh ng ng i thân yêu c a mình? H n th n a quân đ i CS ngày nay ch bi t lo làm giàu, đâu còn lý t ng đ ch ng ngo i xâm và b o v ch đ CS ru ng nát. Khi y quân đ i ch c n tuyên b : quân đ i s không b n ho c đàn áp ng i dân bi u tình b t b o đ ng. ĐCS đã đem cái chiêu bài “ n đ nh” ra đ dùng CA và b đ i đàn áp ng i dân trong su t m y ch c năm qua coi nh hoàn toàn th t b i. Lúc đó các quan l n trong b chính tr ch còn có m t con đ ng duy nh t, nh ng cũng ch ng an toàn đó là: bôn t u mà thôi.

VN m i l n nh c đ n năm Thìn cách đây 47 năm v tr c, ng i ta th ng nói kèm theo hai ch : bão l t, năm Thìn bão l t. Ng ý mu n nh c đ n n n l t kinh hoàng x y ra cho mi n Trung VN h i năm 1964. Năm Thìn c a năm 2012 ($2012 - 1964 = 48 \gg 48 = 4 + 8 = 12 \gg 1 + 2 = 3$) s là năm c a: Bão T Do Dân Ch và Nhân Quy n. Đúng! N i nào áp b c n i đó có đ u tranh. N i nào có đ c tài đ ng tr thì n i đó có bi u tình đòi t do dân ch . Sau m y m i năm tr i b cai tr b i m t ch đ đ c tài tàn b o, t c n c v b , dân t c Vi t Nam kiêu hùng s không cúi đ u khu t ph c, cam ch u thân ph n nh c nh , ng hèn tr c b o quy n CS n a mà s đ ng lo t đ ng lên đòi l i quy n làm ng i, đòi l i s t do dân ch và nhân quy n cho toàn th dân t c Vi t Nam.

Tin m i nh t Libya: Tin m i nh t mà tôi nh n đ c (@ 6:20pm, 24/02/11) theo c tính có kho ng 2000 ng i ch t trong 10 ngày bi n đ ng. Ch đ đ c tài Gaddafi đã m t quy n ki m soát các thành ph l n nh : Benghazi, Darnah, Bani Walid. Th đô Tripoli đ m chìm trong khói l a, phe bi u tình đã ki m soát ph n l n th đô. Có ít nh t là 2 t ng lãnh đã ngã v phía nh ng ng i bi u tình. B tr ng t pháp & n i v t ch c. Hai phi công chi n đ u c đã đào t sang Malta. Hai phi công chi n đ u c khác đã b t tuân th ng l nh t ch i ném bom vào các gi ng đ u phía tây nam thành ph Benghazi và sau đó đã nh y dù ra kh i phi c . M t s đ n v h i quân cũng đã đ ng v phía phe bi u tình. Đ i s Libya M t ch c và lên án gay g t s đàn áp dã man c a nhà đ c tài Gaddafi. Đ i s Libya Trung C ng, Nam D ng, Bangladesh,... đã t nhi m đ ph n đ i cu c tàn sát do Gaddafi ra l nh. Phó đ i s c a Libya t i liên hi p qu c t nhi m, ông kêu g i t ng th ng Gaddafi t ch c và th gi i can thi p đ ng c n m t cu c t m máu. M và liên hi p Âu châu ra thông báo tr ng ph t Libya. Các n c Peru, Botswana c t đ t quan h ngo i giao v i Libya đ ph n đ i. Liên Hi p Qu c cũng đã ra thông cáo lên án hành đ ng tàn ác c a nhà đ c tài Gaddafi. S s p đ c a ch đ đ c tài Gaddafi Libya sau 41 năm cai tr tàn b o tính t ng gi . Ch ng nào m i đ n ng y quy n CS t i Vi t Nam đây? Câu tr l i: ch m nh t là năm Thìn 2012.

Vài câu chuyện về con số 3

Tên: Hồ Nguyễn
Số: 25 Tháng 2 Năm 2011 08:15
